Publicație a județului HUNEDOARA

Lumea de azi

PUBLICAȚIE DE ANALIZĂ ȘI INFORMARE
ANUL V NR. 40, 2007 PREȚ: 1 LEU

Sărbătoarea Paștelui aduce în sufletele noastre în fiecare an speranța și iubirea. Vă doresc ca momentul Învierii lui Iisus să vă găsească în pace, liniște și bucurie sufletească alături de cei dragi și fie ca Lumina Învierii să vă aducă multă sănătate și fericire!

HRISTOS A ÎNVIAT!

MIRCEA IOAN MOLOȚ
Președintele Consiliului Județean Hunedoara

HIDROSERV HAȚEG

Învierea Domnului nostru Iisus Hristos ne oferă deosebita plăcere de a ne adresa din toată ființa noastră, cu sufletul curat și credință în Dumnezeu, beneficiarilor noștri, salariaților și familiilor acestora cele mai sincere felicitări de sănătate și fericire în viață.

HRISTOS A ÎNVIAT!
SĂRBĂTORI FERICITE!

Director,
ING. VALERIU BĂBĂU

[illegible]tele Sărbători de Paști, care ne aduc în suflete și în case bucuria și lumina Învierii Domnului nostru Isus Hristos, ne oferă deosebita plăcere de a transmite tuturor cetățenilor comunei, salariaților primăriei, familiilor acestora și colaboratorilor noștri cele mai alese urări de sănătate, fericire și înfăptuirea speranțelor de mai bine.

Sărbători fericite!
Hristos a Înviat!

Primarul comunei Șoimuș,
Laurențiu Nistor

Creștineasca Sărbătoare a Sfintelor Paști îmi oferă plăcutul prilej de a adresa angajaților și colaboratorilor calde urări de sănătate, viață îndelungată și fericire.

Hristos a Înviat!

Conducerea SC DEVA GOLD
Director general
NICOLAE STANCA

Muzeul Fierului... la fier vechi Pag.9

(IN)CULTURA DIALOGULUI SAU POLITICIENII DE CÂRCIUMĂ Pag.4

POLEMICILE CORDIALE Pag.10
CHESTIUNEA ȚĂRĂNEASCĂ, ACEEAȘI MARE DEZILUZIE

Cu ocazia Sfintelor Sărbători ale creștinătății, a Învierii Domnului nostru Iisus Hristos, urez tuturor locuitorilor orașului Hațeg

Sărbători fericite!

Fie ca Sfânta Sărbătoare a Învierii să vă găsească mesele îmbelșugate și să aveți parte. Alături de cei ce vă sunt dragi și apropiați, de clipe de liniște și pace sufletească.

Hristos a Înviat!

Primarul orașului Hațeg,
NICOLAE TIMIȘ

Sărbătoarea Sfintelor Paști, pe care o așteptăm an de an pentru a primi în suflet lumina Învierii, îmi oferă plăcutul prilej să adresez din inimă tuturor locuitorilor comunei BERIU cele mai sincere gânduri, multe împliniri spirituale, pace și întru toate bună sperire.

SĂRBĂTORI FERICITE!
HRISTOS A ÎNVIAT!

Primar,
RODICA MOȚA

Editorial

LA PEȘTERA DIN BETLEEM

Multe cântări frumoase s-au auzit pe pământ până la noaptea sfântă ce se revarsă de la peștera din Betleem dar nici una nu a avut un efect mai minunat și un ecou mai puternic decât imnul îngeresc ce anunța atunci și pentru totdeauna că fiul lui Dumnezeu se identifică cu noi în veci, urmând ca prin viața și învățătura sa să ne deschidă un drum spre paradisul pierdut. Căzând însă din nou cu gândul la lumea în care trăim nu putem a nu remarca faptul că până și în Săptămâna Patimilor mizeria și bălăcăreala cotidiană nu par a pune pe gânduri pe aleșii noștri, politicienii de toate culorile curcubeului preocupați să-și conserve cu îndârjire teritoriile puterii. Uitând că menirea lor este aceea de a servii drept modele unei nații și așa hămesite de lehamite și sărăcie. Uitând că trecătoarele demnități trebuie măcar în clipele acestea cinstite prin umilință și modestie. Oare chiar suntem un popor damnat pe care nu îl mai poate salva nici lumina credinței?

Întrebări la care nu putem primi decât noi înșine răspuns în aceste ceasuri de smerenie și iertare.

DANIEL MARIȘ

COMUNA BĂNIȚA

Poartă de trecere spre Ținutul Momârlanilor

Comuna Bănița se află așezată în Depresiunea Petroșaniului, pe D.N 66 ce leagă Simeria de municipiul Petroșani, și la poalele Parcului Natural Grădiștea Muncelului Cioclovina. Situată la o înălțime de 756 m, cu o populație de 1600 locuitori și o suprafață de 7816 hectare, comuna are în componența sa trei sate: Bănița, Crivadia, Merișor și 11 cătune.

Așezarea este străjuită de fortificații dacice cu castru roman și turn medieval ridicate în secolul II înainte de Hristos. Pe Dealul Bolii se găsesc ruinele unei cetăți dacice, iar în adâncul acestuia se află Peștera Bolii care este străbătută de pârâul Jupânesei. Peisajul carstic de pe cheile Crivadiei și Valea Merișorului este impresionant și pitoresc. Tot aici se mai află și complexul carstic Poiana Tecuri compus din: Peștera Sifonului de la Sipot, Peștera Tecuri și Avenul Ponor. Toate aceste splendori fac parte din patrimoniul mondial. Locuitorii din zonă cunoscuți și sub denumirea de momârlani se ocupă cu creșterea animalelor: oi, cai și vite, dar și cu agricultura, cultivând pe dealuri porumbul și cartofii.

Martin Burlec

Data și locul nașterii: 19 iunie 1972, Vulcan
Studii: Universitatea Tehnică Petroșani
Apartenență Politică: membru PNL
Starea Civilă: căsătorit, 2 copii

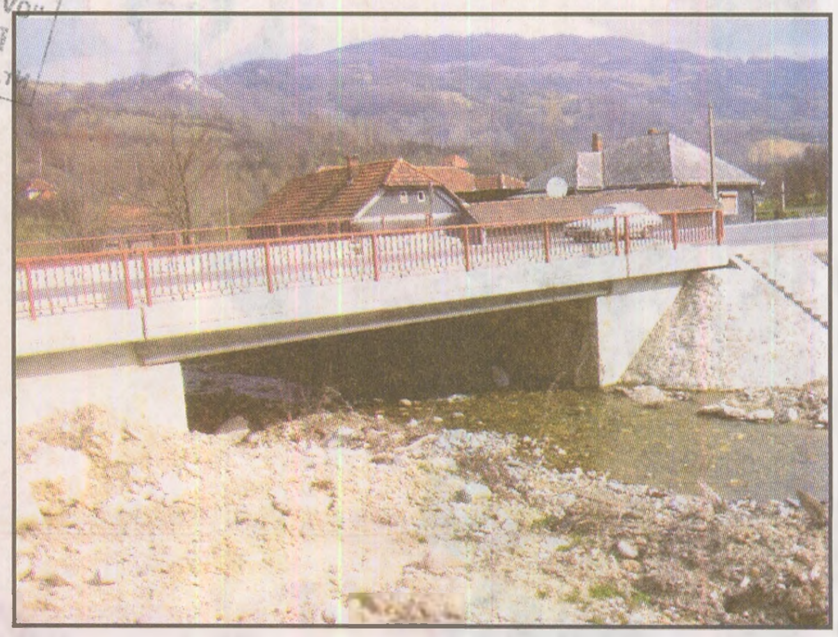
Am pătruns în Depresiunea Petroșaniului într-o frumoasă zi de martie în care soarele se ascunsese după nori, iar de pe crestele Munților Retezat zăpada iți trimitea din când în când fiori de iarnă îmbrăcați în mantia primăverii.

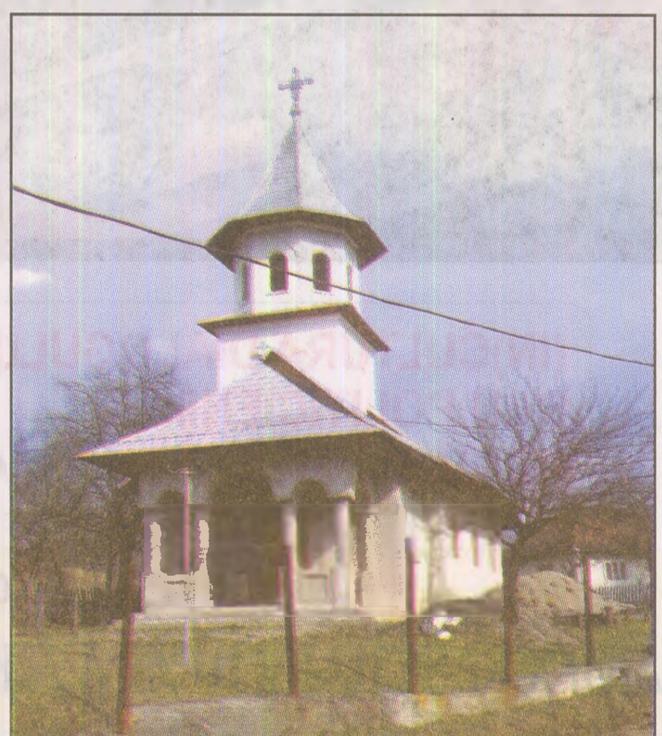

Mi-am anunțat din timp prezența și dorința de a aduce la cunoștință celor doritori despre realizările primarului liberal Ionel Martin Burlec, care se află la cel de-al doilea mandat. Primăria are doar opt salariați și nouă consilieri, iar cu ajutorul acestora a reușit ca în cele două mandate să schimbe nu numai fața primăriei dar și a comunei. Cu toate că primăria funcționează în clădire veche s-au făcut o serie de reparații capitale și au fost schimbate pardoselile, mobilierul, a fost introdusă apa și canalizarea iar în birouri au fost instalate calculatoare, internet și faxuri ușurându-se astfel munca celor de aici

Cei peste 150 de copii de vârstă școlară și preșcolară învață la cele patru școli generale dintre care una este clasele V-VIII și trei clasele I IV. Unele școli au suferit reparații capitale, cum este cea din Crivadia, iar în altele a fost introdusă apa, au fost instalate grupuri sanitare moderne, cum este cazul celei din Botani. La școala generală din Merișor s-au făcut zugrăveli noi și a fost schimbat mobilierul, iar la cea din Bănița a fost schimbat acoperișul și mobilierul și introdusă încălzirea centrală. De asemenea școala a mai fost dotată cu calculatoare, în restul școlilor existând doar câte un calculator.

De asemenea, de Crăciun primăria a acordat tuturor copiilor din comună pachete cu daruri de la Moșu.

Lucrări de modernizare s-au făcut și la cele două cămine culturale de la Bănița și Merișor, unde în primul caz s-a făcut o extindere a căminului, s-au construit bucătării, iar cele două cămine au fost dotate cu mese, scaune și veselă pentru nunți și botezuri. De asemenea a fost introdusă apa și canalizarea.

Pe raza comunei se află patru biserici ortodoxe, care au primit anual ajutoare de la primărie și de asemenea a fost creat iluminatul exterior prin instalarea reflectoarelor de jur împrejurul acestora. La Botani cu ajutorul primăriei a fost dată în folosință o biserică nouă, iar în acest an se va schimba fațada și celei din Merișor.

În prezent se derulează un program de investiții prin „Apele Române" Craiova de amenajare a pârâului Bănița și a afluenților acestuia, Jigoreasa și Băiești, urmând apoi amenajarea pârâurilor Crivadia și Merișor pentru care deja a fost obținut de la Ministerul Mediului studiul de fezabilitate.

Deoarece satele și cătunele sunt împrăștiate pe văi și dealuri, pe raza comunei există o rețea de drumuri și străzi foarte mare. A fost deja asfaltat un kilometru din D.C Bănița- Cotești, iar 90 % din drumurile de legătură cu cele 11 cătune au fost pietruite. Se află de asemenea în construcție trei poduri ce au fost afectate de inundații și un zid de sprijin pe o distanță de 35 m. Iluminatul public din cele trei sate și din cătune este în stare bună. În cursul acestui an va fi dat în folosință un nou teren de fotbal.

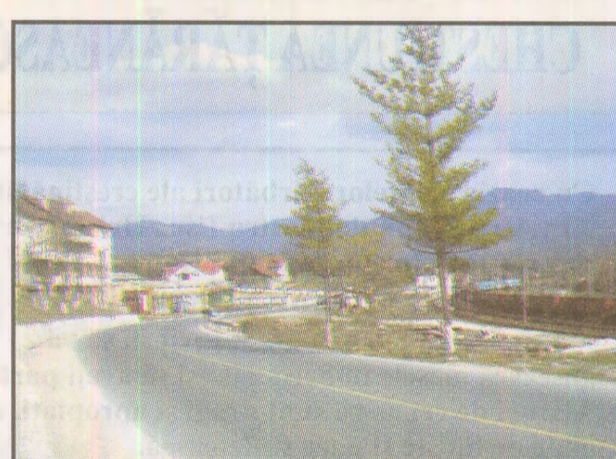
Cu cei 70 de angajați prin Programul AJOFM se execută lucrări de săpare șanțuri la drumurile și străzile din comună, curățenie pajiști și decolmatarea păraielor. În prezent cu aceștia se derulează un program de curățire și vopsire a pomilor de pe marginea șoselei.

Investiții

Anul 2007 va fi un an plin, urmând ca în acest an să fie continuate lucrările începute anul trecut, precum și demararea unor noi lucrări: alimentarea cu apă prin Ordonanța 7, - construirea a trei podețe, extinderea iluminatului public, efectuarea studiului de fezabilitate pentru canalizare, igienizarea școlilor și refacerea terenului de sport din cadrul școlii de la Bănița.

Probleme

- lipsa unei fabrici de lapte sau a unui centru de colectare a laptelui.
- lipsa unui abator sau a unui centru de sacrificare a animalelor.

Pagină realizată de Stejărel Ionescu

Lumea de azi

BUCURAŢI-VĂ!

Moto: „Ziua Învierii, popoare să ne bucurăm, să zicem fraţilor şi celor ce ne urăsc...”

Am fost creaţi pentru Înviere. Învierea este destinul nostru istoric şi personal. Moartea este un accident, o nefericită negare a actului creator al lui Dumnezeu, care, să nu uităm „este Iubire”. Iar iubirea „nu cade niciodată” ci se metamorfozează, se transfigurează în taină inefabilă a vieţii care renaşte. Un părinte care dă viaţă unei creaturi după chipul şi asemănarea sa nu concepe ca această fiinţă să fie înghiţită de moarte, căci acest fapt ar însemna o negare a actului creator însuşi, o anihilarea a unei părţi din sine, o relativizare a iubirii.

Dictatura subiectivismului modern ne-a învăţat că pierzând duhul iubirii, a jertfelnicei iubiri creştineşti, moartea se cască ameninţătore la tot pasul ca o leoaică la neobosită pândă, amintind de versetul apocaliptic „Diavolul urlă ca un leu căutând pe cine să înghită”. Aşa se face că ne trezim asaltaţi vestea morţii cotidiene, care a ajuns să facă parte din viaţă mai mult decât Învierea pe care o invocăm numai o dată în an prin tradiţionalul, necesarul „Hristos a Înviat”.

Cântarea bisericească din noapea Sfintelor Paşti transmite cel mai de preţ mesaj pe care istoria religioasă a căutării „tinereţii fără bătrâneţe şi a vieţii fără de moarte” l-a aflat în decursul veacurilor: Învierea există, ea locuieşte prin Taina Botezului în fiecare dintre noi. Trebuie doar să privim cu sinceritate în sinea noastă (spre „zarea interioară” cum ar spune marele Noica) pentru o descoperi. Este desigur şocant într-un secol al morţii (în ultima sută de ani s-a murit mai mult şi mai fără rost decât în întreaga istorie a umanităţii) să descoperi că trăieşti, iar viaţa ta nu este o iluzie ci o certitudine veşnică. Parcă te sperii mai mult de viaţă decât de moarte, cu care ai ajuns aproape să te obişnuieşti, resemnat, încă din pruncie, judecând după zecile de feţe ale morţii pe care mass-media ţi le prezintă zilnic, cu profesională promptitudine. Dacă este adevărată însă spusa Sf. Pavel cum că „plata păcatului este moartea”, mai avem o şansă. Eliberându-ne de păcat ne vom elibera de consecinţa sa, moartea. Hristos, Dumnezeul-Om a reuşit. Sfinţii de asemenea. Iar aceştia din urmă au fost oameni. Ca şi noi. Desigur, despătimirea, adică eliberarea de sub robia păcatului, a egoismului, a mândriei şi a autosuficienţei, nu este nici comodă, nici facilă. Cere efort şi smerenie. Nu este uşor să fii viu. Războiul omului cu sine însuşi este total şi decisiv, implicând paza gândurile, din care izvorăşte cuvântul, care se materializează în faptă, faptă care, lumitată de virtute sau întunecată de păcat ne marchează destinul. Iar destinul omului este veşnic. Dialogul iubirii dintre Dumnezeul Treimic şi om se continuă după trecerea fiecărei persoane în veşnicie. De la Hristos încoace moartea nu mai este marele Bau-bau al omenirii ci Paşte adică (etimologic) Trecere de la moarte la viaţă şi de pe pământ la cer - cum glăsuieşte cântarea pascală.

În lupta cu materialismul vieţii nu suntem însă singuri. Hristos ne asigură după Înviere: „Bucuraţi-vă! Nu vă temeţi. Am biruit moartea.” Cheia intrării în împărăţia vieţii este: „să vă iubiţi unul pe altul aşa cum Eu v-am iubit.” Dacă nu vom învăţa să ne iubim după modelul iubirii hristice, nu vom şti să înviem. Iar un popor care nu ştie să (re)învie în fiecare zi se va risipi în gaura neagră a istoriei.

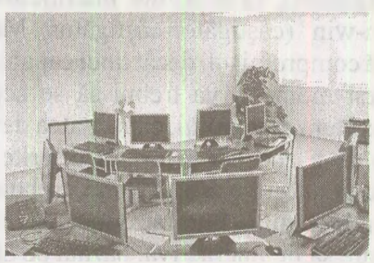
«Super autostrada multimedia trece prin Deva»

Institutul Multimedia

Dacă în numărul 36 al ziarului se titra « Drumul spre Uniunea Europeană trece pe la Institutul Multimedia Româno-Elveţian », vă împărtăşim dumneavoastră, cititorilor, noutăţi care vă vor convinge că pe la noi trece super-autostrada multimedia!

Internetul este viitorul, iar prezenţa firmelor pe Internet este, în mod absolut, inevitabilă pentru că realizează o conexiune directă, personalizată şi interactivă între firmă şi clienţii săi.

Se estimează că există 1.1 miliarde utilizatori ai Internetului, şi zilnic numărul lor creşte! Aşadar creşte şi numărul potenţialilor clienţi sau parteneri.

Institutul Multimedia Româno-Elveţian vă propune un curs profesional pentru învăţarea şi stăpânirea unor meserii de viitor precum webdesigner, programator web şi webmaster. Toţi cursanţii - elevi, studenţi, angajaţi ai unor companii, oameni de afaceri independenţi - vor participa la un curs complet şi unic în România care va avea aplicabilitate practică în dezvoltarea profesională sau a afacerii proprii.

Informaţia transmisă este din domeniul comerţului electronic, legislaţiei web, marketing online etc, şi toţi participanţii vor realiza din primele săptămâni un plan de afaceri pentru site-ul propriu. La finalul cursului fiecare va deţine portofoliul individual cu proiect de creare a unei identităţi vizuale şi site web (magazine virtuale, site-uri de licitaţii şi hobby-uri, portaluri etc). În concluzie, veţi stăpâni una din cele mai căutate meserii din lume!

Durata este de 1 an, începând cu 2 mai 2007, iar la sfârşit veţi fi «certificat» în întreaga lume: atestat elveţian, recunoscut în străinătate, de la universitatea Haute Ecole d'Ingenieurs Arc din Elveţia şi diploma de la Ministerul Muncii.

Grupele vor fi alcătuite din 14 persoane, iar programul este flexibil putând opta pentru cursuri de seară sau în weekend.

Pentru informaţii şi înscrieri ne găsiţi la sediul nostru situat pe Aleea Viitorului nr. 2A, Deva (lângă Crucea Roşie) sau la tel. 0254 206 211, email office@iim.ro. Data limită pentru înscrieri este 30 aprilie 2007.

Costul cursului este de 3500 RON, cu plata în rate, iar la plata integrală se aplică o reducere de 500 RON.

Un avantaj pentru firmele care doresc să îşi formeze un specialist în domeniul web este posibilitatea de a încheia un contract de sponsorizare cu institutul nostru.

Pentru tineri şi adolescenţi am pregătit un nou pachet de cursuri în domeniu. Acestea se vor desfăşura pe parcursul anului şcolar sau în vacanţa de vară, totul într-un cadru profesional şi modern, cu tehnologii de ultimă oră. Cursurile vor dura 2 luni, iar la înscrierea cu 2 prieteni, se acordă o reducere.

Pentru mai multe informaţii, vă aşteptăm la Institutul Multimedia Româno-Elveţian (lângă Crucea Roşie).

Nu tăiaţi pădurea ca-n codru

În organizarea Agenţiei de monitorizare a presei (Aşezământul Cultural Academia Caţavencu) în parteneriat cu C.N.R pentru drepturile copilului, ACES şi ICAS, aula Colegiului Economic “Emanoil Gojdu” Hunedoara, a fost locaţia unde cu sprijinul Primăriei s-a desfăşurat sub genericul “Nu tăiaţi pădurea c-an codru” un concurs pe trei secţiuni: pictură, caricatură-grafică şi sloganuri texte-epigrame, la care au participat aproape 100 de concurenţi, atât din grădiniţe cât şi din ciclurile primar şi gimnazial, cu remarcă pentru şcolile generale Teliuc, nr. 5, 6, 7, 8, 9 Colegiul Economic “Emanoil Gojdu”, şcoala primară Cinciş Cerna, grădiniţele nr. 4, 6, 7 şi Piticot. Scopul întrecerii la care sunt antrenaţi şi elevii din judeţele Dâmboviţa, Argeş, Bucureşti, Brăila, Bihor şi Olt fiind implicarea directă a copiilor în problematica pădurii, a întreţinerii, protejării şi conservării acesteia, acţiunea făcând parte dintr-un proiect finanţat de UE, cele mai valoroase lucrări fiind folosite pentru elaborarea materialelor şi alcătuirea identităţii vizuale verbale a campaniei.

“Oriunde e un arbore e mai multă omenie” , a fost tema pe marginea căreia a vorbit profesorul Alexandru Lupu, preşedintele comisiei de organizare, Gelu Coţovan, preşedintele sindicatului de la Ocolul Silvic Hunedoara, lt. Col. Ştefan Zoran, de la Inspectoratul Judeţean pentru Situaţii de Urgenţă şi politologul Mihai Dinu, preşedintele Fundaţiei Muncii Hunedoara-Deva.

Înmânarea de diplome şi premii în obiecte, vernisajul expoziţiei cu lucrările prezentate la concurs şi ineditele momente poetice şi folclorice, ca de altfel şi invitaţia ca în lunile martie şi octombrie să se organizeze acţiuni de plantare de puieţi, oferirea de dulciuri şi sucuri tuturor participanţilor (iniţiativă ce a aparţinut directorului adjunct al unităţii şcolare gazdă, Ileana Giurca) au întregit după cum remarca profesor Liliana Galea reuşita unei activităţi ce a condus la conştientizarea privind importanţa pădurii în viaţa fiecăruia dintre noi, pentru comunitate, nu de alta dar “a sădi un copac şi a proteja un arbore bătrân, constituie semen de civilizaţie”.

Alexandru Pădurean

(IN)CULTURA DIALOGULUI
Sau
POLITICIENII DE CÂRCIUMĂ

Democraţia a erupt în România în decembrie 1989. Până atunci, ţara a mai trecut printr-un scurt episod democratic în perioada 1919 1937, perioadă de început şi de bâjbâială a democraţiei în aproape toată lumea. Dar începând cu 1947, România a intrat într-o perioadă totalitară dură, de sorginte sovietică, sub „înţeleapta conducere a tătucului popoarelor, tovarăşul Iosif Visarionovici Stalin (Djugasvili)." Din fericire pentru noi, acesta a avut grijă să treacă în lumea drepţilor în 1953, când ne-a lăsat pe mâna lui Gheorghiu Dej. Când şi acesta şi-a dat obştescul sfârşit, i-a urmat Ceauşescu, care a instaurat celebra „epocă de aur" care a început bine, dar a sfârşit prost. După anul 1975, când a avut loc celebra sa vizită în Orientul Îndepărtat, el a preluat din China ideea Revoluţiei Culturale, care acolo era pe moarte dar el a reînviat-o la noi. Apoi a preluat din Coreea de Nord adoraţia conducătorului pe lângă oribilele fântâni arteziene care şi azi desfigurează şi aşa urâtul Bulevard al „Victoriei Socialismului" - devenind „locţiitorul lui Dumnezeu pe pământ"! De atunci încolo el se considera infailibil precum Papa, genial ca Leonardo da Vinci şi mare român ca Mihai Viteazul. El era singurul care avea dreptul să aibă idei în toate domeniile şi să le pună în practică. In acest scop, printr-un simplu accident de circulaţie, el a scăpat rapid de Gheorghe Maurer care mai echilibra puţin tentaţia spre autodeificare a lui Ceauşescu.

După care, înconjurat de adulatori şi aplaudaci, sub „înţeleapta îndrumare a savantei de renume mondial şi de largă recunoaştere internaţională", a preluat integral frâiele puterii. Ordinele sale erau transmise pe scară ierarhică până la ultimul mărunt cetăţean al României, fiecare dintre persoanele aflate pe traseul dispoziţiilor trebuind să execute fără crâcnire ordinele primite. In toată această perioadă de dictaturi succesive, din 1936 şi până în 1989, cetăţeanul de rând avea dreptul să spună doar : "Am înţeles, să trăiţi !". Orice opinie personală, orice idee originală erau considerate ca fiind răzvrătire sau opoziţie la indicaţiile partidului şi erau sancţionate ca atare. Dialogul era exclus!

Desigur, cu un asemenea trecut, cu asemenea tradiţii, era firesc ca în mentalitatea noastră să prindă rădăcini ideea unui stat paternalist care decide pentru noi, dar şi ideea că dacă unul putea să aibă dreptul la opinia absolută, fiecare dintre noi are acest drept şi fiecare dintre noi a devenit posesorul adevărului absolut. Astfel că fiecare dintre politicienii de azi a ajuns să considere ca are întotdeauna dreptate şi numai el are dreptate, iar restul se înşeală ba chiar nici măcar nu îşi dau seama de geniul care se află în faţa lor ! Acest mod de a gândi şi de a acţiona se verifică chiar şi în cotidienele discuţii de cârciumă, unde fiecare dintre preopinenţi devine, după câteva pahare de ţuică, un geniu în fotbal sau în politică şi nu admite contradicţie. Iar de aici până la bătaie nu mai este decât un pas mic, adeseori trecut cu brio.

In ultimii doi ani, însuşi preşedintele ţării, Traian Băsescu, întruchipează modelul celui care nu admite dialogul, discuţia şi dezbaterea. Conform Constituţiei, funcţia de preşedinte al României este una prin excelenţă de mediere, de arbitraj şi de dialog. In urma acestui conflict între sarcinile preşedintelui şi caracterul persoanei Băsescu, România este zguduită de permanente scandaluri pe care le provoacă D. Băsescu, cu rost şi mai ales fără rost. El s-a vrut un „preşedinte jucător", dar nu şi-a dat seama că putea să realizeze incomparabil mai mult dacă acţiona cu discreţie, privilegiind dialogul, ieşind în public doar atunci când era necesar. In practică, în loc de „jucător", Băsescu a devenit un „preşedinte certăreţ", întrucât el i-a atacat pe toţi, începând cu prietenii şi cu colegii de guvernare, pentru a-şi crea imaginea populară. Dar, deşi el acţionează în primul rând pentru a-şi face imaginea populară şi a câştiga voturi, din cauza incapacităţii sale de dialog, el s-a certat şi cu presa…

Un circ mai recent a avut loc într-o emisiune în direct, la TVR1, când d. Băsescu (după un asemenea comportament mi-e greu sa îi spun preşedinte al României) l-a interpelat pe premierul Tăriceanu într-un mod inadmisibil, făcându-l mincinos, neserios şi hoţ. Din fericire, Tăriceanu nu i-a răspuns cu aceeaşi monedă, deşi D. Băsescu ar fi meritat-o din plin. Aici însă nu vorbim de calităţile unui preşedinte sau ale unui ministru. Vorbim doar de **comportamentul public**.

D. Băsescu de când a fost ales preşedinte se comportă ca un marinar într-o cârciumă din port. Din păcate, el încă nu a înţeles că, uzând de un vocabular birjăresc, nu pe sine se face de râs ci face de râs România. El nu este un oarecare D. Băsescu, aflat la o şuetă politică într-o cârciuma, ci este preşedintele ţării. Ca atare, el nu are voie (sau nu ar trebui să aibă voie) să se exprime într-un mod necivilizat, ne-european.... Se pare că d. Băsescu nu are consilieri de calitate, sau dacă îi are, atunci nu ascultă de ei. Şi rău face. Pentru că d. Băsescu suferă de un complex de inferioritate faţă de d. Tăriceanu (iarăşi nu discutăm faptul că Tăriceanu este sau nu este un bun prim-ministru, sau daca este cinstit sau ba), care are un comportament civilizat, o alură distinsă şi o cultură care îi permit să discute de la egal la egal cu oricare politician din lume, pe când d. Băsescu, orice ar face, arată şi se comportă ca un marinar pe uscat, între două curse pe mare. Deşi la începutul mandatului său i s-a acordat mult credit (inclusiv din partea mea), d. Băsescu nu a ştiut să profite de răgaz pentru a învăţa câte ceva şi pentru a îmbrăca „haine europene" ci şi-a pierdut vremea încercând fără rost şi cu succes relativ să îl distrugă pe pseudo-rivalul său. Din acest complex de inferioritate, invidie, gelozie şi tot ce vreţi, d. Băsescu a făcut o fixaţie pe d. Tăriceanu, fixaţie care îl orbeşte în aşa măsură încât nu se mai poate controla şi se poartă aşa cum se poartă. Nota de plată va fi mare pentru ambii politicieni, dar probabil mai mare pentru d. Băsescu. Problema este că, oricât de mare va fi, ea va fi plătită de noi, cei mulţi...

Din păcate, noi nu avem tradiţia dialogului şi suntem incapabili să purtăm un dialog civilizat, incapabili să acceptăm opinia altuia, nici măcar atunci când are dreptate, suntem incapabili să facem concesii, suntem incapabili de compromis. La noi, invectivele înlocuiesc argumentele iar înjurăturile iau locul dialogului. Politica însăşi este „arta compromisului", când prin dialog se ajunge de la două păreri aparent contradictorii, la o opinie intermediară, avantajoasă reciproc, printr-o soluţie de „win-win" (câştigător-câştigător). Mai uşor se compromite un politician care nu acceptă compromisul, decât unul capabil de dialog.

In acest moment, va trebui să se acţioneze la nivelul şcolii, pentru a (re)introduce cultura dialogului, capacitatea de ascultare, capacitatea de înţelegere şi capacitatea de a accepta şi opinii diferite de cele proprii. Dacă în tradiţia românească nu există cultura dialogului, trebuie să facem eforturi care să ducă la o altă atitudine a tineretului, prin introducerea în şcoală a unui alt mod de a preda, a unei metode care să fie interactivă, bazata pe dialog, pe ascultarea preopinentului, pe argumente şi pe logică.

Până atunci însă, putem doar spera ca, în fine, oamenii politici să fie aleşi dintre cei care, pe lângă cinste şi profesionalism, posedă şi o suficientă cultură generală, ştaif social, capacitate de argumentare logică şi suficientă inteligenţă pentru a accepta compromisul fără compromitere.

Grün Gheorghe

Conf. univ. dr. av. Gheorghe Dinu :

"Vom aborda a treia cale în politică, altfel România moare încet şi sigur !..."

? Suntem singura republică din lume, care promovează monarhia !
? Cel mai longeviv şi mai anti-român personaj, Mugur Isărescu, trebuie să părăsească scena alături de ministrul de Finanţe !
? România nu va mai fi în UE, sau va fi "Cenuşăreasa" acesteia ...
? Avem legi care determină deliberat fraudarea alegerilor
? Traian Băsescu face doar circ şi vorbeşte despre serviciile secrete în necunoştinţă de cauză

Educaţia, la rang de putere în stat!

Partidul Republican îşi propune să spargă actuala construcţie politică din România, care este una ce aduce deservicii în plan intern şi internaţional, - în jurul acestei idei şi-a concentrat preşedintele republicanilor, conferenţiar universitar doctor avocat Gheorghe Dinu, expozeul prezentat la Deva în faţa jurnaliştilor. Din start, Gheorghe Dinu a afirmat fără echivoc faptul că suntem toţi deopotrivă vinovaţi pentru actuala stare de lucruri, dezastruoasă, din societatea românească, dar cu specificaţia că presa poartă cea mai mare vină, devenind din purtătorul de cuvânt al democraţiei, o portavoce a unor interese de culise. Modelul politic ales de către Partidul Republican (PR) este unul de îmbinare a social-democraţiei cu neo-liberalismul, însă fără nicio apropiere de actuala formulă PNL PD, care "şi-a depăşit limita competenţei, la fel ca şi PSD-ul", ori de PLD, acesta din urmă fiind "mort în faşă", în opinia lui Dinu. Optând pentru " a treia cale în politică", în fapt PR promovează a patra putere în stat, care nu este nicidecum presa, ci sistemul educaţional fără de care România riscă să ajungă foarte repede piaţa de desfacere şi furnizare a mâinii de lucru ieftine, necalificate, pentru Uniunea Europeană, sau altfel spus, "Cenuşăreasa incultă" a acesteia. Deja suntem, potrivit lui Gheorghe Dinu, "cobaii Occidentului, care face experimente pe învăţământul românesc, astfel încât s-a ajuns ca în România, dacă nu eşti analfabet, bişniţar, bandit, să nu poţi să trăieşti !". Mai există, în opinia lui Dinu, şi o altă variantă sumbră, prin care România să părăsească UE, neputându-se acomoda regulilor stricte ale acesteia !

Asistăm la "terfelirea" Constituţiei, prin recunoaşterea tacită a monarhiei

Începând cu preşedintele Traian Băsescu şi continuând cu Călin Popescu-Tăriceanu, s-a pus în practică un sistem periculos de ignorare şi chiar de încălcare voită a legii fundamentale a statului, este de părere Gheorghe Dinu. Aceasta, din momentul în care fostei familii regale "i se pun pe tavă munţi întregi şi castele, în timp ce cetăţeanului republican de rând, nu i se dă 300 de metri pătraţi de pământ, pentru a-şi ridica o casă". Şi în vreme ce, Regele Mihai nu recunoaşte România ca republică, ci se crede încă "pe propria-i moşie feudală". De altfel, după aprecierea lui Dinu, tot mai puţini sunt cei care mai au nevoie de monarhie în Europa, chiar şi Marea Britanie este probabil să renunţe la acest sistem demodat, în ultimii 10 ani! Iar în ce priveşte problema restituirilor în ansamblu, Dinu apreciază că este vorba aici despre neconstituţionalitate, din moment ce la prima lecţie de drept, la procedură, se învaţă că în asemenea situaţii trebuie îndeplinite patru condiţii, pentru a avea calitate procesuală activă, şi anume: dreptul de a te adresa, interesul, legitimitatea şi capacitatea de exerciţiu. Ori, în cazul Regelui Mihai, ar trebui invocat principiul uzucapciunii, potrivit căruia se poate stabili întreruperea dreptului de subscripţie achizitivă, având în vedere că din 1947 de la abdicarea sa şi până în prezent, nimeni nu i-a făcut cadou vreo palmă de pământ românesc!...

Ministerul de Finanţe şi Banca Naţională stau la baza derutei economice

Printr-un ingenios "joc de valute", Mugur Isărescu aflat fără întrerupere după 1989 în fruntea Băncii Naţionale a României (BNR), a subminat stabilitatea economică a României, ceea ce constituie o gravă infracţiune. Mergând pe principiul. "O economie este funcţională sau nu", PR consideră că preşedintele statului ar trebui să-l demită de îndată pe guvernatorul BNR, potrivit art. 109 din Constituţie. De asemenea, alături de "cel mai longeviv şi mai anti-român personaj", se face vinovat şi ministrul de Finanţe, Sebastian Vlădescui, care a schimbat Codul fiscal după bunul plac, de nu mai puţin de 6 ori în decursul anului 2006... Printre efectele negative generate de prestaţia celor doi, se numără şi reducerea numărului celor care muncesc în comerţul exterior, de la 600.000, la mai puţin de 200.000, iar dacă înainte se aduceau în ţară de către aceştia peste 14 miliarde de euro annual, acum câştigul în această ramură economică importantă este unul derizoriu. Partidul Republican este, în acest moment, singura formaţiune politică din România care cere pe faţă înlăturarea celor doi, din poziţiile-cheie în care se află.

PARTIDUL REPUBLICAN

GHEORGHE DINU

În România, la alegeri se fură... legal !

Gheorghe Dinu consideră că în România post-decembristă nu au avut loc niciodată alegeri democratice corecte, şi cu atât mai puţin acest lucru va fi posibil după apariţia OUG nr. 8 din 2005, care interzice partidelor politice să aibă proprii observatori în secţiile de votare. În privinţa ultimelor alegeri, din 2004, preşedintele PR a constatat nereguli grave, care au culminat cu incendiul produs "din senin", la Biroul Electoral Central. În plus, Dinu mai este de părere că din moment ce 15,6 % dintre voturi au fost anulate, nu se poate vorbi despre alegeri corecte, un procent mai mare de 3 % însemnând în mod cert că este vorba de fraudă, şi chiar de fraudă cu premeditare! În altă ordine de idei, preşedintele PR a mai adăugat că, în dimineaţa zilei de 29 noiembrie 2004, la ora 8, a fost sunat de către Ion Iliescu, care i-a adresat "felicitări pentru rezultatele obţinute", acesta neştiind sau făcându-se că nu ştie despre fraudarea alegerilor. De altfel, la mai multe întâlniri avute la vârful PSD-ului, cu Adrtian Năstase şi ulterior cu Mircea Geoană, aceştia i-ar fi propus lui Dinu să îşi aleagă oricare funcţie în stat, însă preşedintele PR a afirmat de fiecare dată că nu acceptă altă funcţie decât pe aceea de preşedinte ! Iar în ce priveşte celălalt "pol" politic, oferte ceva mai "tentante" au venit din partea PNL-ului, care prin persoana lui Viorel Cataramă i-ar fi propus lui Dinu să îi vândă lui partidul !...

Serviciile secrete, sau... pescuitul în ape tulburi

Aşa cum era de altfel de aşteptat, preşedintele PR a făcut mai multe referiri directe la "păienjenişul" serviciilor secrete din România, punând accent pe persoana preşedintelui Traian Băsescu, pe care l-a calificat ca fiind în centrul atenţiei atunci când se face referire la acest subiect, dar fără ca el să aibă vreo legătură directă cu fostele sau actualele servicii de informaţii ale statului. Spunem că era de aşteptat ca Dinu să "atace" subiectul pe cât de sensibil pe atât de "la modă", deoarece dumnnealui a condus până acum două astfel de servicii, fiind aici vorba despre SIE şi despre Contrainformaţiile militare (CI), iar ceva mai recent i s-a propus preluarea unui al treilea serviciu secret, chiar din partea lui Traian Băsescu (!)... Neimplicarea lui Dinu în acel moment, la acest nivel, s-ar fi datorat, în parte şi poziţiei ocupate de către Claudiu Săftoiu, care a reuşit "să demonizeze instituţiile statului, înainte de a-şi da binevenita demisie". Cât despre demisia, "din motive personale", a Adrianei Săftoiu din funcţia de purtător ce cuvânt al Cancelariei Prezidenţiale, Dinu este de părere că nu este vorba decât de "o chestiune de familie"... Referitor strict la statutul lui Băsescu vis-a-vis de fosta Securitate, preşedintele PR susţine că acestuia i s-ar fi "fabricat" un dosar de recrutare, destul de "stufos", conţinând peste 200 de pagini, însă lipseşte din acest dosar tocmai elementul principal, adică ultima pagină pe care să scrie : "angajament".

PR în relaţiile internaţionale

În perioada de vârf a globalizării, care se suprapune peste aceea a unei europenizări grăbite mai ales din nevoia esenţială a acceptării unei constituţii viabile de către ţările membre UE, Gheorghe Dinu consideră că problemele fundamentale cu care ne confruntăm sunt determinate în primul rând de (in)capacitatea fiecăreia dintree aceste ţări, de a crea şi susţine locuri de muncă pentru tineri şi pentru şomeri. Pe marginea acestui lucru, preşedintele PR a purtat o serie întreagă de discuţii cu ambasadorul SUA la Bucureşti, Nicolas Taubman, cu cancelarul Germaniei, Angela Merkel, cât şi cu preşedintele Institutului Republican Internaţional, N. Tymoty, cu care a convenit, de altfel, crearea unei Internaţionale Republicane. Respectiva organizaţie polticã ar urma să aibă sediul la New York şi să fie condusă chiar de către Gheorghe Dinu, iniţiatorul acestui proiect. În perioada imediat următoare, preşedintele PR mai are programate întîlniri de lucru similare şi cu premierul Marii Britanii, Tony Blair, cât şi cu cel al Italiei, Romano Prodi. Pornind pe principiul respectului categoric faţă de poporul român şi faţă de instituţiile democratice ale României, dar dând dovadă de o largă deschidere către exterior, Dinu susţine că în niciuna dintre întâlnirile avute cu înalţii demnitari străini, nu a vorbit altă limbă decât limba română, care este o limbă europeană (!), preferând să apeleze las translatori... De altfel, după spusele lui Dinu, unul dintre cele mai importante articolke din Constituţia României este art. 13, care este şi cel mai scurt din legea fundamentală, şi care stipulează că limba oficială în relaţie cu instituţiile statului, este limba română. Acesta este un element extrem de important în opinia lui Dinu, care afirmă că Partidul Republican este singurul partid democratic şi patriotic din România !

Daniel Marian

PUI
Comuna cu oameni

Comuna Pui se află situată pe DN 66 ce leagă oraşul Haţeg de municipiul Petroşani, aşezată la poalele Munţilor Retezat, între cursurile râurilor Strei şi Râu Bărbat, este o punte de trecere între Parcul Naţional Retezat şi Parcul Natural Grădiştea Muncelului Cioclovina. Tot în apropierea comunei se află şi Geoparcul Dinozaurilor. Are în componenţa sa 12 sate: Pui, Râu Bărbat, Hobiţa, Uric, Şerel, Ruşor, Băieşti, Galaţi, Fizeşti, Federi, Ponor şi Ohaba Ponor. Cu o populaţie de 4800 locuitori se întinde pe o suprafaţă de 22879 ha.

Localitatea a fost atestată documentar în 1426, ca domeniu aparţinând unei familii franceze.

Profilul economic este axat preponderent pe agricultură şi creşterea animalelor, dar şi pe oferta turistică. Ca destinaţii turistice găsim: Peştera Şura Mare, Şura Mică, cabana Măgura Pui, Ohaba Ponor, Peştera Bordu Mare şi Fânaţele Pui, multe dintre ele locuri de o frumuseţe uimitoare.

Tiberiu Victor Stoica

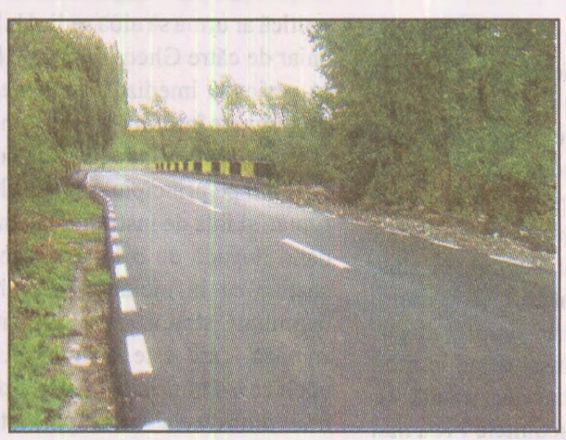
Data şi locul naşterii: 12.02.1958, loc. Râu Bărbat
Studii: Licenţă şi masterat în management
Apartenenţă politică: membru PNL
Starea civilă: căsătorit, 2 copii

Zi mohorâtă de primăvară cu soare scump la vedere, cu zăpadă pe crestele Retezatului şi turme de oi şi miei pe pajiştile neînverzite de pe stânga şi dreapta drumului ce leagă Haţegul de Petroşani, unde câmpurile încă se mai

odihnesc înainte ca primăvara să intre adânc în sufletul lor.

Zi plină pentru primarul liberal Victor Stoica, oameni veniţi cu noaptea în cap pentru rezolvarea diverselor probleme. Zi plină după cum zicem noi, însă o zi obişnuită după cum spune primarul. Lumea intră, iese, unii mulţumiţi alţii nu, mult vacarm, însă printre picăţele primarul sau „vicele" mai au câte puţin timp şi pentru noi.

Aflu că se află la al doilea mandat, perioadă în care a reuşit să facă din primărie o instituţie respectată, în toată această perioadă reuşind să schimbe atât interiorul cât şi exteriorul acesteia. Sediul primăriei a suferit reparaţii capitale, fiind renovat în întregime. Birourile au fost dotate cu mobilier nou, calculatoare, imprimante, faxuri şi internet. Au fost schimbate uşile şi geamurile cu profile de aluminiu şi termopan în acelaşi timp fiind introdusă şi încălzirea centrală, pentru ca cei 32 de salariaţi să îşi poată desfăşura activitatea în condiţii optime.

În cadrul comunei funcţionează 13 şcoli generale, dintre care 11 clasele I IV şi două clasele V VIII.

La şcoala generală din centrul de comună au fost schimbate geamurile şi uşile în proporţie de 70%, au fost schimbate duşumelele, a fost introdusă încălzirea centrală şi modernizat grupul sanitar. De asemenea, a fost înfiinţat un cabinet de informatică care a fost dotat cu 20 de calculatoare. Şi celelalte şcoli au suferit diferite schimbări: la şcoala din Băieşti a fost schimbat parţial mobilierul, iar o sală de clasă şi grădiniţa au fost dotate la nivel european, a fost modernizată şi şcoala din Şerel, iar la şcolile din Uric şi Hobiţa a fost introdusă apa şi canalizarea, au fost modernizate două săli de clasă şi grădiniţa şi se află în construcţie grupurile sanitare. Au mai fost schimbate geamurile cu profile de aluminiu şi termopan la şcoala din Ruşor, tot aici aflându-se în construcţie grupuri sanitare moderne. Nu a fost uitată nici şcoala din Federi care a fost complet modernizată, iar şcoala din Râu Bărbat va trece prin faza de reparaţie capitală. Pentru transportul copiilor de pe sate în centrul de comună s-a reuşit dotarea cu două microbuze.

În centrul de comună a fost complet renovat şi modernizat căminul cultural: geamuri termopan, schimbat acoperiş, gresie şi faianţă şi au fost achiziţionate mese şi scaune. Au mai trecut prin renovări şi reparaţii capitale şi căminele culturale din Uric, Hobiţa şi Şerel,

mai aproape de cer

urmând ca în decursul acestui an și celelalte cămine să fie reparate și modernizate.

Pe raza comunei există 12 biserici ortodoxe care anual au primit ajutoare, iar în satul Federi în decursul acestui an a fost dată în folosință o biserică nouă.

În cursul anului trecut a fost dată în folosință Stația de Alimentare cu Apă la care au fost racordați peste 3000 de locuitori din satele Pui, Hobița, Râu Bărbat și Galați, lucrare ce a fost realizată printr-un program SAPARD, valoarea investiției ridicându-se la suma de 2.300.000 RON. Au mai fost construite zece poduri și podețe peste râurile Fizești, Șerel, Ohaba și Balta Federi. Tot în perioada anului trecut a mai fost inaugurat și DJ 667 Pui Hobița, care a fost reabilitat și modernizat cu fonduri de la Consiliul Județean Hunedoara, prin Direcția de Drumuri. S-au mai asfaltat 1,6 km din drumul de la Galați, și 0,8 km de drum în Ponor. Toate drumurile interioare din comună au fost pietruite iar în Șerel au fost construite ziduri de sprijin.

Au fost decolmatate râurile Rușor, Râu Bărbat, Ohaba, Federi și Fizești, iar în prezent se execută cu Apele Române lucrări de îndiguire pe râul Strei în zona satului Galați.

A fost modernizat târgul de animale prin betonarea aleilor de acces, împrejmuirea acestuia, construirea de grupuri sanitare și introducerea apei potabile.

Stejărel IONESCU

IMPRESII DESPRE TRECERE ȘI VEȘNICIE

Un prieten vechi, învățător inimos prin părțile locului, m-a condus pentru prima oară prin zona Puiului, ținut de o frumusețe profundă, cu oameni harnici și așezați în avanpostul trecerii spre culmile mereu veșnice ale Retezatului. Mai târziu, meseria de jurnalist m-a condus din nou aici, având de investigat, dacă nu mă înșeală memoria, câteva sesizări ale unor cetățeni privind spațiile comerciale, multdisputate, situate la parterul unui bloc.

Apoi, cu ocazia celui mai mare târg care se desfășoară în zonă, întro vară spre toamnă, l-am cunoscut și pe primarul de Pui, Victor Stoica, mereu împărțindu-se între oaspeții sosiți și oamenii locului, coborâtori de prin cătunele și satele izolate cât și din vechii daci refugiați prin tainice ostroave montane învăluite în frig și ceață, din calea năvălitorilor de tot felul. Așa am avut prilejul să văd un edil prețuit de semenii săi, cărora le răspundea cu aceeași generozitate, dăruindu-le o fărâmă din timpul și atenția sa. Drept dovadă că nu este puțin lucru, pe lângă investițiile atât de necesare ce au ridicat mult nivelul de civilizație al zonei, primarul a fost reales în fruntea obștii, dincolo de reclamațiile nefondate ale unor „binevoitori", geloși probabil pe realizările și popularitatea acestuia. Făcând abstracție însă de toate aceste considerații, țin să-i reamintesc domnului primar de invitația pe care mi-a lansat-o în urmă cu câțiva ani de a bate cu piciorul drumul până la câteva cătune izolate spre a vedea la fața locului felul în care își duc viața câțiva oameni dârji ce se încăpățânează să continue lupta cu timpul și istoria. Același timp ce m-a împiedicat să mă rup de îndatoririle cotidiene, mă face azi să accept cu plăcere invitația lansată peste ani, dacă aceasta mai este valabilă, pentru că la Pui, veșnicia este demult vecină cu prezentul.

DANIEL MARIȘ

Priorități

- atragerea unor investitori potenți;
- înființarea unui centru de achiziție și desfacere a cartofilor și laptelui, produse tradiționale ale zonei;
- reînființarea spitalului, desființat în urmă cu câțiva ani de Ministerul Sănătății și transformat în centru de ambulanță.

Investiții

- alimentarea cu apă a satelor Șerel, Rușor și Băiești, proiect aprobat pe Ordonanța 7
- stație de decolmatare și canalizare în Pui
- asfaltarea drumurilor comunale
- construirea unui pod peste râul Strei la Rușor
- modernizarea școlilor, căminelor culturale și bisericilor
- achiziționarea unui catarpilar
- modernizarea cabinetelor medicale sală de sport la Pui (în construcție)

Miel în sos de viperă

DINSPRE CÂRJIȚI MAI ÎN JOS...

De Dumitru Hurubă

Suntem în Săptămâna Patimilor.

Doar câteva zile ne mai despart de marea Sărbătoare a Sfintelor Paşti, a Învierii Domnului şi de venirea Iepuraşului, un iepuraş tip UE, viguros, plin de înţelepciuni occidentale şi de ifose, strălucitor vopsit şi (ne)modificat genetic etc...

În consecinţă, în buna şi sfânta tradiţie, şi după cum vedem şi la televizor, scade oră de oră numărul mieilor zburdând pe câmpii, glasurile lor, presimţitoare ale jertfirii, se tânguie tot mai stinse şi mai împuţinate, trezind în noi sentimente altfel ascunse prin cotloanele sufletului de teama zilei de mâine şi de următoarele. Dar ne bucurăm că e primăvară, iar verdele crud înseamnă speranţă, încredere şi, mai ales, viaţă, obligându-ne să devenim mai tandri şi mai iubitori de... De ce ? De cine ? De brânzăria Alianţei DA, colorată în culoarea granitului şi placată cu chirpici pe care, o mână de semianalfabet, scrisese: „marmură de Carrara şi de Ruşchiţa nu atingeţi ?"...

Dar, e Săptămâna Patimilor.

Se poate, dar nu ne mai contrăm, ci vizionăm programele tv şi constatăm că, la noi, Săptămâna Patimilor e o perioadă care aduce mai mult cu titlul unui roman de Eugen Barbu „Săptămâna Nebunilor", scris în Bucureşti, având exclusiv personaje principale şi cu apucături carpato-dâmboviţene miruite cu balsam adus de la Anvers de domnul Preşedinte Traian Băsescu... Şi parcă nimic nu e mai frumos şi mai reconfortant decât să priveşti la televizor cu detaşare cum zvăpăiata noastră economie de piaţă (sau de talcioc ?) se zbenguie prin oraşe, sate şi colţuri de stradă purtând pe frunte coroniţa corupţiei. O seamă de ciobănaşi („cu 300 de oi" şi peste...), sacrifică miei prin cele mai neautorizate locuri pentru a *dribla* autorităţile, cu pe UE cu tot (Hi-hi-hi!, râde serios Aghiuţă), majoritatea concetăţenilor, strângând în palma transpirată cele câteva bancnote, se târguie cu disperare pentru fiecare leuţ, se duc lupte grele pentru fiecare frunză de pătrunjel, legăturică de ceapă... De ouă nici nu mai vorbim! Dar peste toate cele, aproximativ toată lumea e binevoitoare, mărinimoasă şi fericită...

E Săptămâna Patimilor, deşi, trăind „în cercul nostru strâmt" parcă am asemui-o cu simpaticul roman al lui Eugen Barbu, amintit mai sus...

-Hi-hi-hi! Ho-ho-ho!, se aude din nou un hohot de râs prin eter semănând cu un scrijelit pe smalţul spart al unei cratiţe din care mâncau gulaş membrii Alianţei DA...

Ne aflăm într-una din cele mai frumoase perioade ale anului când, spovediţi, devenim mai buni, mai drepţi şi mai încrezători în zicerea unui demnitar care, cu voce gravă şi importantă, ne spune la televizor că peste 20 de ani, veniturile noastre le vor egala pe cele ale UE-iştilor de-acum, dacă creşterea economică va fi cu cel puţin 3% mai mare decât a celorlalte ţări din UE... Uraaaaa! În această învălmăşeală de toate cele, zice bunul meu prieten, Haralampy:

-Mă, bade, cine a intrat într-un birou oarecare şi nu a dat acolo de-un funcţionăraş cu alură de bou îndestulat şi cu privire de panteră pregătită să sfâşie tot ce-i iese în cale, acela nu e rumânaş de-al nost.

Duritatea lui ne-a revoltat pe toţi, inclusiv pe soacră-sa, Parmenia, care nu-şi revenise după şederea timp de 3 ceasuri la rând pentru medicamente compensate.

-Foarte bine, mamă-soacră, o consolează prietenul, că *dumeatale* pupi ecranul televizorului ori de câte ori apare dom' ministru Nicolăescu...

În sufragerie se lasă liniştea, tocmai potrivită pentru a o auzi pe nevasta lui Haralampy citind ziarul în bucătărie, cu voce tare:

„-Fermecătorul Păunaş din faţa Casei de Cultură din Deva se aude vocea ei va fi multiplicat după reţeta clonării oiţei Dolly, urmând să fie implantat în toate municipiile judeţului, inclusiv în faţa Primăriei din Deva, având ciocul direcţionat, probabil tendenţios, spre fereastra Domnul Primar Mircia Muntean. De asemenea, toate localităţile din Asia, Europa de Vest, America, Patagonia de Mijloc ş.a., pe care Domnia sa le-a înfrăţit cu municipiul de reşedinţă al judeţului Hunedoara, au solicitat câte-un exemplar în stare naturală din străbunul pământ dacic. Apoi..."

-Hallo, dragă!, strigă la ea, din sufragerie, prietenul Haralampy. Ai înnebunit ? Tu nu te-auzi ce citeşti ? Heeeeiiii!!!

Se lasă liniştea şi în bucătărie, iar soacra prietenului e în pauză de publicitate în serialul de gemete antireumatice, aşa că întreabă cu mare spaimă în voce:

-Ce zâce-ce zâce ? Vine fratele Băsescu pe la noi ?

-Ce „frate Băsescu", mami, eşti în comă ?, o întreabă Haralampy grijuliu. Bravo! Ţine-o-aşa până după Sfintele Paşti, că te duc în loc cu verdeaţă şi...

-Dragule, sare nevastă-sa cu gura. Nu ţi-e ruşine să vorbeşti aşa cu mama noastră bună şi...? Ea care ne...

-*Schiuză*-mă, iubito, mă refeream la verdeaţa din zona pădurilor dinspre zona Cârjiţi-ului, Coziei şi...

-Aha! Adică vrei s-o duci acolo şi s-o arunci în grămezile de resturi menajere ? Asta merită, mă, alcoolicule ? Tu ştii ce e acolo, ce munţi de gunoaie se înalţă de-o parte şi alta a şoselei ? Nu ştii, de parcă a-i fi edil, şi te mai dai şi mare psihosociolg... Divorţez, să ştii!

-În sfârşit, în sfârşit, zice prietenul cu voce calmă. Ai luat şi tu o hotărâre înţeleaptă...

Soacră-sa, aflată în comă adâncă, dar cu urechea la pândă, îşi revine brusc, şi zice:

-*Iracan di mini*, puii lu' mami, da' ce dracu' v-a apucat ? Mă sodomiţi...! Vai *di zălişoarili* mele... Apoi. aiasta-i viaţa cu voi ?

-O parte, mami, numai o parte mică, începe s-o consoleze prietenul Haralampy. Dacă faci abonament, ţi-arătăm şi lovituri pe care le-am învăţat din volumul de versuri originale: **„Lovitul gioalelor la viteazul popor român"**, semnat de Traian Băsescu şi Călin Popescu Tăriceanu, cu o prefaţă intitulată: **Din istoricul Alianţei DA"**, cartea întâi...

Iar în clipa asta, prietenul Haralampy seamănă dulce cu Preşedintele Traian Băsescu când îl domoleşte scrâşnind din dinţi pe Primul ministru Călin Popescu Tăriceanu, iar prin văzduh plutesc chiotele de bucurie amestecate cu cele tânguitoare ale celor care, în sfârşit!, în sfârşit! în sfâr... au dat cu celebra Alianţă de pământ. Tardivă pedeapsă, fiindcă ei, sărmana, de multă vreme, îi scârţâiau încheieturile încărcate de artrite şi alte *tebeceuri*, injectate de către prezumtivii posesori ai Premiului Nobel, experţii în domeniu de la institutul de cercetări eutanasice Cotrocenico-Victori(ene ? oase ? iste ?...). Mă rog... A, să nu uit: institut cu filiale în mai toate localităţile patriei, respectiv, acolo unde există oricât de firave apucături pedist-peneliste...

Pardon! Aproape că uitai de soacra Parmenia atât de îngrijorată de soarta fiică-si Claustrina şi a ginerelui Haralampy, încât începe să hohotească relativ convingător, dând să-şi smulgă părul din cap. N-o opreşte nimeni, fiindcă ne înţelegem din priviri: avem obligaţia morală să respectăm jalea din sufletul unui semen aflat în proces de irecuperabilă sfâşiere. Am învăţat de la emisiunile de televiziune „Iartă-mă", „Din dragoste" şi „Surprize, surprize", că există momente în viaţă când omul, mai ales femeie fiind, simte nevoia din când în când să renunţe la o parte din podoaba capilară, sau măcar să o rărească, aceasta şi cu scopul folosirii unei cantităţi tot mai mici de săpun şi, evident, de a mai stopa declinul financiar al familiei după integrarea în „cUiE", cum spunea un şofer simpatic de pe Maxi-Taxi-ul Deva-Simeria (îi mulţumesc...). Revenind: Prietenul Haralampy i-a recomandat în câteva rânduri să se spele pe cap cu hidroxid de sodiu în soluţie 100% cu mult mai eficient decât orice alt detergent sau şampon pentru stârpirea mătreţei. Însă, închizând paranteza, ştim cu toţii că, fără să fim răutăcioşi, soacra prietenului nu-şi va deranja prea mult podoaba capilară...

Dar, e Săptămâna Patimilor...

Să fim mai buni, mai toleranţi, mai iubitori de aproapele (nu doar când acesta e de sex opus...), să sacrificăm inocenţii miei măcar dându-le cu cloroform pe la nas, injectându-i cu novocaină sau pur şi simplu electrocutându-i, spre marea satisfacţie a...

Bine, am tăcut!

Îl ascult pe prietenul Haralampy, duhnind a trăscău de Bistriţa, cântând:

„Dinspre Cârjiţi mai în jos,
Trece un edil falos
Şi cum trece, i se-ndoaie,
Că în, în urmă-i Soare, ploaie
Rămân munţii de gunoaie!
Ţurai, mă!

Bă se scu-lă iar la procurori

Chestia cu „Rog analiză şi rezolvare legală" credeam că nu mai ţine, după balamucul ALRO descoperit de Felix - motanul. Da' uite că tocmai la briefing-ul de la Parchetul General, i se sculă preşedintelui de un autodenunţ ! Fiind vorba, zice el, de o rezoluţie deşteaptă şi încă nu una oricare, ci scrisă cu stiloul în miez de noapte. Chit că măria-sa a uitat documentul acasă adică la Cotroceni, CTP-ul presei româneşti a aflat ca de obicei primul că e vorba despre o încrengătură între politicieni, poliţişti, procurori şi ziarişti care i-ar fi sugerat cu ocazia unei licitaţii, ceva de genul „ia mă, laba !", patronului echipei de fobal clujene, Arpad Paszkany.

Pe lângă asta, Băsescu n-a scăpat prilejul de a i se sculă urma de şuviţă la vajnicii procurori, descoperind şi una minunăţie de Cartea Recordurilor. Cică, ar fi exact prin Parchetul General, sub năsucul subţire al Laurei Codruţei Kovesi, 65 de specimene de asemenea procurori care ar fi debitat 19 rechizitorii într-un an. Iar pentru asta au cheltuit 5 miliarde de lei vechi. Aşa că ne trebuie, fraţilor, procurori la procurori, că ăsta-i furt curat din avutul obştesc ! Şi-a mai amintit ceva şi d-ra Kovesi, cum că n-a stat chiar degeaba, ci din câteva sute de mii de dosare l-a instrumentat după 17 ani pe unul anume, cel al lui Ion Iliescu cu întâia mineriadă. Cât despre ce se întâmplă prin ţară, tot ei i-a venit ideea genială ca procurorii să dea raportul în fiecare zi de vineri la amiază, despre cât praf s-a mai pus de luni până joi, pe cele cam 1500 de dosare aşezate frumos la arhivă în fiecare judeţ în parte. (A.R.D.)

Statu' ia laba de pe statui

Revoluţia de la 1989 a venit (şi a plecat) după cum se ştie, cu bune şi rele. Una ar fi, că a plecat Ceauşescu pe plaiurile vânătoarei, şi a venit Iliescu de la ape, cu tot cu ape tulburi. Alta are legătura intrinsecă cu statuile, acele obiecte masive de artă, făcute de regulă din bronz, cu scopul de a aduce aminte uitucilor pe moşia cui călcară moşii-strămoşii, odinioară.

La Bucureşti, că de-aia-i Capitală, hăl mai mare monument clasificat drept statuie era al marelui pilduitor Lenin, iar ce s-a făcut cu el după ce l-a înhăţat macaraua, nu se mai ştie. Cam cum s-a întâmplat şi la Bagdad cu Saddam-ul din bronz, că doar aşa popor mare şi deştept suntem, de s-au luat musai şi irakienii de-a valma cu americanii, după domniile noastre...

Aici pe la noi pe-acasă, drept în faţa clădirii Băncii Naţionale cu degetul arătând spre ea, spunând (după unii) : „şi asta-i a mea", se cocoţa ţanţoş la de câteva ori mărimea-i naturală, doctorul Petru Groza. Adică ăla, de atâta a ţinut cu ţăranii, încât le-a luat pământurile de le-a băgat în CAP. Acuma, după o aprigă dispută la uşa Consiliului Judeţean, Moloţul a catadicsit, ce-i drept cu lacrimi în pleoape, să se despartă de vestigiul istoric care-i zace în răsadurile din fundu' grădinii, şi să-l ducă pe cheltuiala obştii la Băcia, în satul natal al doctorului. Că bine face, mare scofală-i doar cu motorina pentru trailer. Da' asta cică n-ar fi nimic, dacă nu s-ar fi auzit prin târg că statuia aia nouă, care i-a luat locul ăleia a doctorului, va fi şi ea mutată. După ce scrie pe ea, ar fi vorba de statuia lui Traian Împăratul, iar dacă ne uităm la moaca personajului, atunci ne dăm lesne seama că poate fi vorba de Mircia Întâiul, Al Doilea, Al Treilea etc. Iar de mutat, unde altundeva ar fi mai nimerit, decât la Cristur, adică în satul de obârşie liberală a respectivului. Cât despre statuia de la Casa de Cultură, aia cu Decebal, putem sta liniştiţi că rămâne la locul ei, doar că, potrivit normelor UE, îi vor băga calului cip într-un din urechi. (A.R.D.)

Muzeul Fierului... la fier vechi !

O întâmplare care poate părea banală într-o ţară unde furtul de fier vechi este o îndeletnicire la ordinea zilei, cu toate că pentru aşa ceva pedepsele cu închisoarea sunt, putem spune, aproape comparabile cu acelea pentru traficul de droguri. Ieşit din comun este însă faptul că la Hunedoara s-a furat, şi mai mult ca sigur a luat calea fierului vechi, tocmai... Muzeul Fierului, aflat în patrimoniul naţional, şi care este reprezentat aici de către Muzeul Castelului Corvineştilor. Necazul s-a petrecut după ce, din punct de vedere administrativ, clădirea Muzeului Fierului a intrat în posesia societăţii Mital Steel, în momentul privatizării combinatului Siderurgica. Din clădirea aflată acum în paragină, a dispărut orice bucată de metal, fiind vorba şi de câteva valori de neînlocuit. Este vorba despre un mecanism de ceas, din perioada de început a istoriei fierului în zonă, despre o machetă a furnalului de la Govăjdie, câteva statuete , precum şi prima şarjă de oţel turnat continuu !

După aprecierea directorului Muzeului Castelului Corvineştilor, Nicolae Cerişer, valoarea pieselor furate depăşeşte 10.000 de euro şi chiar dacă poliţia ar prinde hoţii şi i-ar pune la plată, e greu de crezut că piesele respective ar mai putea fi recuperate, iar un teanc de bancnote puse în vitrină nu ar reprezenta nici într-un caz o atracţie turistică; categoric însă ar reprezenta o atracţie absolut firească pentru alţi tovarăşi manglitori, care ar crede că brusc au nimerit în vreo bancă... (A.R.D.)

ALOCAŢII BUGETARE PE ANUL 2007

pentru finanţarea programului privind pietruirea, reabilitarea şi asfaltarea drumurilor de interes local clasate şi alimentate cu apă a satelor prin H.G,R. nr.577/1997

Subprogramul privind pietruirea, reabilitarea şi/sau asfaltarea drumurilor de interes local clasate:

Nr. crt.	Denumirea Comunei	Suma Repartizată
1.	Balşa	50.000,00
2.	Baru Mar	50.000,00
3.	Băcia	50.000,00
4.	Băiţa	50.000,00
5.	Blăjeni	50.000,00
6.	Brănişca	60.000,00
7.	Bucureşci	50.000,00
8.	Cârjiţi	50.000,00
9.	Dobra	50.000,00
10.	Ilia	50.000,00
11.	Hărău	50.000,00
12.	Luncoiu de Jos	50.000,00
13.	Mărtineşti	50.000,00
14.	Peştişu Mic	50.000,00
15.	Pui	50.000,00
16.	Rapoltu Mare	50.000,00
17.	Ribiţa	50.000,00
18.	Sarmizegetusa	50.000,00
19.	Sălaşu de Sus	50.000,00
20.	Sântămăria Orlea	50.000,00
21.	Şoimuş	50.000,00
22.	Teliucu Inferior	50.000,00
23.	Turdaş	50.000,00
24.	Vorţa	50.000,00
25.	Vălişoara	50.000,00
	TOTAL:	1.260.000,00

Subprogramul privind alimentarea cu apă a satelor

Nr. Crt.	Denumirea Comunei	Suma Repartizată
1.	Băcia	118.507,00
2.	Cerbăl	50.000,00
3.	Ilia	100.000,00
4.	Lelese	50.000,00
5.	Râu de Mori	100.000,00
6.	Sântămăria Orlea	50.000,00
7.	Teliucu Inferior	96.493,00
8.	Mărtineşti	100.000,00
9.	Lunca Cernii de Jos	50.000,00
10.	Hărău	50.000,00
	TOTAL:	765.000,00

Centrul zonal "Apără-ţi drepturile"

Asociaţia Judeţeană a Romilor "O Del Amentza" în parteneriat cu Prefectura Judeţului Hunedoara anunţă deschiderea Centrului zonal pentru apărarea drepturilor rromilor "Apără-ţi drepturile" în cadrul proiectului "Promovarea drepturilor minorităţii rroma" finanţat prin programul Phare 2004 democraţie, drepturile omului, statul de drept şi independenţa justiţiei.

Centrul va funcţiona în Deva, str. Griviţa, bl. 2, ap. 7 şi oferă următoarele servicii persoanelor din etnia rromilor:

consiliere şi asistenţă juridică antidiscriminare
informare drepturi civile
monitorizare respectare drepturi

Programul de funcţionare al centrului este:

- luni, miercuri, vineri - orele 8,00 12,00
- marţi, joi - orele 15,00 19,00

Persoana de contact: Nicolae Bologa tel: 0724848493
Email: bologadelamentza@zahoo.com

Lumea de azi

PUBLICAŢIE DE ANALIZĂ ŞI INFORMARE A JUDEŢULUI HUNEDOARA

Director general
Daniel MARIŞ
0766-559627

Editor
Dan BORDEIANU

Redacţia
Oana DAN
Mihaela PĂUNESCU
Mihai IONESCU
Lucian COSTA
Alexandru ROMAN

Colaboratori permanenţi
Dumitru SUSAN
Valeriu BUTULESCU
Dumitru HURUBĂ
Gheorghe GRÜN

Tehnoredactare
Mircea VOICULESCU

Director difuzare
Stejărel IONESCU
0728.023.271

Director Marketing
Dan Lazăr
0723.402.660

Corespondenţă:
CP 44, Oficiul Poştal 1, Deva
E-mail; lumeadeazi2003@yahoo.com
Tipografia GRAPHO TIPEX Deva
ISSN 1543 7246

DUPĂ O SUTĂ DE ANI: 1907-2007

CHESTIUNEA ȚĂRĂNEASCĂ, ACEEAŞI MARE DEZILUZIE

După o sută de ani, în mintea țăranului dăinuie aceeaşi impresie: pentru el nu-i dreptate în țara asta. Se crede, şi e considerat ca neavând mijloace legale de luptă. Lipsit de libertăți dar şi de cultura actului de justiție ori de instrucție, țăranul rămâne un nenorocit al sorții.

După o sută de ani, se păstrează prăpastia dintre formulara egalitate juridică şi inegalitatea stării reale. Cele două elemente sunt generatoare de conflicte sociale, necaz şi umilință. Dar tot de o sută de ani se experimentează "modificarea unor legiuiri care nu mai corespund cu realitatea". Structurile politice, preocupate exclusiv de interese de partid, neglijează, dacă nu chiar ignoră ori nu duc până la capăt ce au început. Ne găsim în fața unei culpabile nepăsări! Sau o dramatică stare de fapt?

După o sută, de ani ne găsim în aceeaşi criză a dreptului în România. La o sută de ani dela răzmerița țăranilor regățeni şi moldoveni, încă nu sunt studiate temeinic bazele conflictului dintre producător şi intermediar. Iar aspectele juridice sunt mult mai complexe. Țărănimea răsculată voia să schimbe acum o sută de ani un ansamblu de norme aberante ori acordate exclusiv cu dedicație pentru doar câteva categorii de profitori. Lupta țărănimii se îndrepta împotriva ordinii juridice existente şi țăranii credeau că cele câteva succese obținute vor duce la apariția unor noi norme, a unei noi realități sociale, ce se voia instaurată.

La o sută de ani, Vasile Lupu, fostul deputat țărănist şi pata de culoare pierdut printre netrebnici, reclama azi abuzurile imobiliare din România de după 1990. El considera că nerecunoaşterea dreptului la fosta proprietate a generat prejudicii de drept de peste 20 de miliarde de euro. Stadiul actual al retrocedării poate fi definit ca dezastruos. Tehnic el este inaplicabil. Tot ce s-a făcut în realitatea scriptică devine inacceptabil de costisitor, materializarea acestuia în evidențe greu de suportat. România nu a reuşit să rezolve problematica proprietății private decât pentru clientelă ori preferențial. Legislația a creat noi categorii de profitori. Din nou ne găsim într-o realitate socială ce se vrea îndreptată.

De mai mult de o sută de ani, dela Independență până la Unire ori după Primul Război Mondial, parcurgând apoi o jumătate de secol de regim străin, necaracteristic firii românului, până azi, chestiunea țărănească într-o țara eminamente agrară nu-şi găseşte mecanismele de adaptare şi elaborare a unui discurs politic adecvat cu o gândire realistă într-o realitate socială firească.

De mai mult de o sută de ani, chestiunea țărănească se rezuma la disputa asupra coordonatelor proprietății agrare şi a distribuției ei în plan socio-economic. Considerată în toate mediile naționale, unde nu se face foame, ca un obiect al unei analize cu vocație etică, problematica agrară nu-şi dezvăluie resursele explicative decât în măsura în care dezbaterea publică trebuie a se organiza în jurul problemei dreptății. Dacă societatea românească era preponderent rurală şi sistemul a transformat-o, nefericit şi dintr-o dată în una industrial paupera, după 1990 binele comun în sensul definirii lui, adoptat drept chip al rațiunii şi în respectul tradiției, îi găseşte pe țărani complet năuciți şi neavând cheia progresului real. Este ori nu o problemă politică întreaga gamă de inadvertențe tehnice dar mai ales juridice încât şiragul de modificări permanente a legii să nu ofere posibilitatea finalizării restituirii proprietății? Cum fondul societății româneşti este în continuare jaful, în principiu repartizat pe grupuri de jaf ce erau deja constituite până în martie 1990 şi nu fidelitatea doctrinară, atunci problema democratizării şi modernizării României rămâne, în mod fundamental o chestiune eminamente țărănească. Încadrarea ei națională poate fi calificată şi azi sub zodia poporanismului ca versiune autohtonă a populismului agrar. Schimbările legislative fără coerența necesară finalizării imediate în plan tehnic se găsesc în discursul de tip populist după fiecare schimbare a miniştrilor pământului. Ultimul ministru promitea că va eradica în "douaj-patru de ore" structurile care se suprapun din mediul agrar şi silvic când va ajunge în fața bucatelor pământului şi pădurilor! A ajuns şi a plecat!

La o sută de ani, epoca dintre cele două războaie, denumită şi "vârsta de aur", ar putea fi considerată perioada de maximă prosperitate a economiei româneşti. Spunem ar putea căci dincolo de centrul capitalei şi centrul civic al câtorva mari oraşe, țara reală nu se deosebea de Evul Mediu. Sătenii erau plini de datorii. Atât la proprietarii cât şi la intermediarii de tot felul. Se locuia în condiții insalubre, chiar în bordeie. Se mânca ce se găsea pe lângă casă, de regulă mămăligă. O parte din locuitorii săteni mureau de bolile sărăciei. Locuitorii săteni se zbăteau în mizerie.

REFORMA LUI „NOI VREM PĂMÂNT"

După Primul Război România intra într-o etapă fastă. România se găsea în tabăra câştigătoare. Tratatele de pace consfințesc mărirea teritoriului şi reîntregirea populației de limbă română. Primele guverne legiferează "marile reforme". Se vrea restructurarea din temelii. După 1998 procesul restructurării se reia. Găsim o Românie tot mai aproape de țările Africii Negre decât de Occidentul bogat. O nucă tare, chestiunea țărănească rămâne nerezolvată. Reforma lui "noi vrem pământ" încheiată la sfârşitul veacului al XIX-lea găseşte țăranul cu mari deziluzii. S-a menținut excedentul de populație rurală. Între războaie, producția agricolă era ca şi azi, mai mult un dar al naturii decât valorificarea inteligentă a pământului. Şi asta în condițiile în care la 1923 se consideră ca Legea Mihalache era una dintre cele mai moderne ale Europei. Realitatea socială era însă alta şi din nou discrepanța între lege şi punerea ei în practică urma a fi reformată.

Criza economică a anilor treizeci duce la o dramatică scădere a prețului. Viața țăranului rămâne dură. Perioada se defineşte în aceleaşi granițe: menținerea fărâmițării agricole 1,4 milioane de familii reprezentau doar 2/3 din toți țăranii împroprietăriți. La 1930 existau 15.200 sate numărate ce puteau conta pe 1.500 agronomi şi pe 635 de veterinari. În 12.000 de gospodării existau 5.900 de pluguri. Un analist sintetiza: pământ bogat utilaj sărac muncă prost plătită. Dacă asta era până în 1938, care este diferența azi, raportată la Uniunea Europeana?

MUNCA ȚĂRANULUI - VIITOR INCERT PE PIAȚA EUROPEANĂ

De o sută de ani chestiunea țărănească rămâne marcată de foarfeca prețurilor. Cele ale produselor industriale creşteau şi atunci ca şi acum, mai repede decât cele agricole. Țăranul, dela an la an ajungea să vândă tot mai mult pentru a acoperi aceeaşi cantitate de produse industriale. Bunăoară în 1940 un țăran vindea de 2,4 ori mai multe cereale decât în 1913 în schimbul aceloraşi unelte agricole. Cum nu putea ține pasul şi nu avea profit apela la împrumuturi ca să-şi plătească datoriile. An de an situația se repeta. Producția mică şi prețurile scăzute, dobânzile mari şi fluctuante au dus la spirala sărăciei : datoria medie la hectar depăşea valoarea de piață a pământului. Iar azi găsim zone în care terenul nu mai are nici o valoare de întrebuințare. Țara a ajuns pârloagă.

La o sută de ani, mulți dintre împroprietăriți şi-au înstrăinat pământul către speculanți în condițiile în care legea circulației civile a terenului a rămas inaplicabilă precum între 1921 - 1929. Ca şi atunci valoarea muncii țăranului nu se putea cuantifica. Iar mâine nu va mai reprezenta nimic pe piața europeană. Țăranul nu va mai vinde nici măcar cât a vândut. În orice piață se vede cine face legea. Cine stă la tarabă este evident protejat de către chipiurile de tot felul ce stabilesc locul la tarabă. Pe sate samsari fac legea vitelor, în general cele tinere. Batjocura continuă la prețurile muncilor agricole: utilaje vechi - prețuri mari - muncă slab plătită.

GUVERNANȚII VECHI ŞI NOI

De o sută de ani, pe fondul crizei, guvernanții se simt nevoiți a lua măsuri. Analizând vremea anilor treizeci putem prevesti din nou venirea portărelului ce da buzna în odaia de curat ca să plece cu lada de zestre conținutul acesteia, în contul datoriilor neachitate. Țăranul va ajunge din nou în moarte clinică precum în vremea lui Rebreanu. Iar casele din chirpici, uşor luate de şuvoaie, vor sta la vedere, dincolo de vorbele meşteşugite precum "soarta țării" sau "europenizarea". "Binele țării" nu se regăseşte în casa omului obişnuit. Orice statistică privind consumul de săpun pe cap de locuitor sătean ori pastă de dinți devine o insultă la fel de mare precum inițiativa din 1929 de a realiza o evidență a locuinței în situația lipsei oricărui plan coerent de a soluționa cauzele locuirii uneori a mai multor generații în aceeaşi încăpere, chiar împreună cu animalele şi cu rezolvarea nevoilor la latrina. Întreg edificiul chestiunii țărăneşti era gândit de o formațiune politică, orientată cu predilecție spre mediul rural, pe trei etape. Întâi, se propunea organizarea "creditului agricol" cu dobânzi mici, ca mijloc de împrumut. A doua etapă ar fi fost dezvoltarea acelor ramuri industrial agrare şi alimentare care să folosească materiile prime oferite de agricultori. Apoi se putea trece la dezvoltarea unei industrii agricole. Nici interbelicii, nici nevrednicii lor urmaşi, nici regimul de o jumătate de veac intermediar, nu au reuşit prea mult.

ÎN LOC DE CONCLUZIE

Deşi dela dramaticele evenimente de acum o suta de ani 11.200 morți setea de pământ şi dreptate rămâne nerezolvată. În astă vreme au trecut trei războaie, s-au derulat revoluții şi multiple reforme dar se bate în continuare la porțile primăriei şi ale tribunalului pentru pământ. Un vechi proverb spune "să nu ne jucăm cu focul". O scânteie scăpată de sub control poate da naştere la vâlvătaie.

Martie 2007, Traian Oproni

În prag de sărbătoare creştinească, cea a Sfintelor Paşti, permiteţi-mi să vă adresez cele mai calde gânduri şi clipe fericite alături de cei dragi.

PETRU MĂRGINEAN
Vicepreşedintele Consiliului Judeţean Hunedoara

Sărbătoarea Sfintelor Paşti îmi oferă plăcutul prilej de a transmite locuitorilor judeţului Hunedoara calde urări de sănătate, viaţă îndelungată şi fericire.
HRISTOS A ÎNVIAT!

DORIN PĂRAN
Vicepreşedintele Consiliului Judeţean Hunedoara

SUCURSALA HIDROCENTRALE HAŢEG

Cu prilejul Sărbătorilor de Paşte şi Învierii Mântuitorului nostru Iisus Hristos, adresăm tuturor salariaţilor noştri şi familiilor lor, colaboratorilor şi partenerilor de afaceri multă sănătate, bucurii şi împlinirea tuturor dorinţelor.
HRISTOS A ÎNVIAT!
SĂRBĂTORI FERICITE!

Director,
MIRCEA TEODOR

Primăria Petroşani

Învierea Domnului nostru Iisus Hristos ne oferă deosebita plăcere de a transmite tuturor locuitorilor municipiului, celor care ne vizitează oraşul, salariaţilor proprii şi familiilor acestora, cât şi colaboratorilor cele mai alese urări de sănătate, fericire şi numai bucurii.

„Sărbători Fericite!”
„Hristos a Înviat!”

Primar,
IACOB TIBERIU RIDZI

PRIMĂRIA COMUNEI BĂIŢA

Adresează cu prilejul Sărbătorii Învierii Domnului Iisus Hristos tuturor cetăţenilor comunei Băiţa cele mai sincere felicitări, bucurii şi împlinirea tuturor dorinţelor.
HRISTOS A ÎNVIAT!

Primar,
DAMIAN DINIŞ

PRIMĂRIA SARMIZEGETUSA

Ziua Sfântă a învierii Domnului Iisus Hristos să vă aducă numai bucurii, sănătate, belşug, dragoste şi pace în suflete atât dumneavoastră cât şi celor dragi.
HRISTOS A ÎNVIAT!

Primar,
MIHAI CORNEL TODONI

PRIMĂRIA COMUNEI HĂRĂU

Cu prilejul Sărbătorii Învierii Domnului nostru Iisus Hristos urăm tuturor locuitorilor comunei HĂRĂU sănătate, fericire şi împlinirea tuturor dorinţelor .
HRISTOS A ÎNVIAT!
SĂRBĂTORI FERICITE!

Primar,
PETRU DĂLIE

PRIMĂRIA COMUNEI GENERAL BERTHELOT

Sfintele Sărbători de Paşti, care ne aduc în suflete şi în case bucuria şi lumina Învierii Domnului nostru Iisus Hristos, ne oferă deosebita plăcere de a transmite tuturor cetăţenilor comunei, salariaţilor primăriei, familiilor acestora şi colaboratorilor noştri cele mai alese urări de sănătate, fericire şi înfăptuirea speranţelor de mai bine.

SĂRBĂTORI FERICITE!
HRISTOS A ÎNVIAT!

Primar,
MARINA HUZONI

CASA JUDEŢEANĂ DE PENSII HUNEDOARA

Cu ocazia Sfintelor Sărbători de Paşti transmitem tuturor beneficiarilor, colaboratorilor şi familiilor acestora cele mai alese gânduri de bine, sănătate, împlinire şi fericire.
HRISTOS A ÎNVIAT!

Director,
IONEL CIOBANU

DIRECŢIA GENERALĂ PENTRU AGRICULTURĂ ŞI DEZVOLTARE RURALĂ

Urează tuturor locuitorilor judeţului Hunedoara un Paşte fericit şi multă prosperitate.
HRISTOS A ÎNVIAT!
PAŞTE FERICIT!

Director,
DR. ING. ION SIMION

Sfintele Sărbători de Paşti, cea mai mare sărbătoare a creştinilor, îmi oferă bucuria de a vă adresa cele mai calde urări de sănătate, de noroc, de fericire, de tot ce e bine şi frumos. Părtaş sufletesc la bucuria pe care o trăim, vă doresc din toată inima sărbători fericite, cu pace şi linişte sufletească, o viaţă plină de satisfacţii şi împliniri alături de cei dragi.

HRISTOS A ÎNVIAT!
SĂRBĂTORI FERICITE!

IOAN INIŞCONI
Viceprimarul municipiului Deva

Casa Naţională a Asigurărilor de Sănătate Hunedoara

Cu ocazia Sfintelor Sărbători de Paşte transmitem tuturor colaboratorilor, salariaţilor noştri, familiilor acestora, şi mai ales asiguraţilor cele mai alese gânduri de înţelegere, pace şi linişte.

„Hristos a înviat!”

Director General,
VICTOR LEU

Cu ocazia Sfintelor Sărbători de Paşti, Conducerea Direcţiei Judeţene a Drumurilor RA Deva are marea bucurie de a ura tuturor angajaţilor şi colaboratorilor Sărbători Fericite! Sfintele Sărbători de Paşti să vă aducă în suflet bucuria Învierii Domnului nostru Iisus Hristos.

HRISTOS A ÎNVIAT!

ing. Ioan Prip,
Director general,
Direcţia Judeţeană a
Drumurilor RA Deva

Sărbătoarea Sfintelor Paşti ne prilejuieşte marea bucurie de a transmite colaboratorilor, partenerilor, salariaţilor firmei şi familiilor acestora gânduri curate de sănătate şi fericire, prosperitate în viaţă, împreună cu creştinescul „Hristos a Înviat!”

SĂRBĂTORI FERICITE!

Dir. Sucursala Hidroconstrucţia,
Filiala Râul Mare
Dipl. Ing. Ioan Radu

Cu prilejul Sfintelor Paşti şi al Învierii Domnului nostru Iisus Hristos, neasemuita sărbătoare a creştinătăţii, urez locuitorilor COMUNEI ROMOS sănătate, fericire şi împlinirea tuturor dorinţelor. Paştele să le aducă bucuria pe care o aşteaptă şi pe care o merită!

Hristos a Înviat!
Sărbători Fericite!

Primar,
MIRCEA PĂTRÂNJAN

SINDICATUL ENERGETICIENILOR din judeţul Hunedoara

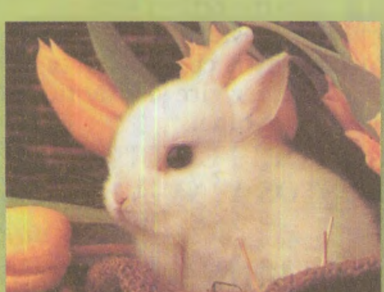
Cu prilejul Sărbătorilor de Paşti şi Învierea Mântuitorului Nostru Iisus Hristos adresez tuturor sindicaliştilor energeticieni şi a celor din BNS judeţul Hunedoara şi nu în ultimul rând consumatorilor de energie electrică din judeţ multă sănătate, bucurie şi împlinirea tuturor dorinţelor. La marea sărbătoare cu sufletul deschis vă doresc

Hristos a Înviat!
Sărbători fericite!

Preşedinte Sindicat
ADOLF MUREŞAN

PRIMĂRIA COMUNEI VĂLIŞOARA

Sărbătoarea Sfintelor Paşti pe care o aşteptăm an de an pentru a primi în suflet lumina Învierii, îmi oferă plăcutul prilej să adresez

din inimă cele mai sincere gânduri, multe împliniri spirituale, pace şi întru toate bună sporire.

Hristos a Înviat!
Sărbători Fericite!

Primar,
IOAN HUH

PRIMĂRIA COMUNEI CRIŞCIOR

An de an, Praznicul Învierii este solia cerului, mesajul de iubire creştinească pe care Isus Hristos, prin Sacrificiul Său, prin Învierea şi Înălţarea Sa la cer ni-l transmite de veacuri. Împreună să ne apropiem o clipă de Dumnezeu şi asta ne va ajuta să fim mai îngăduitori, mai buni, mai dornici de a ne înţelege unii pe alţi şi de a ne împăca toţi cu noi, între noi.

HRISTOS A ÎNVIAT!
SĂRBĂTORI FERICITE!

Primar,
OVIDIU ILIE FURDUI

Fie ca frumuseţea inegalabilă a renaşterii naturii impusă de miracolul universal al vieţii, dumnezeeşte împlinită de Sărbătoarea Învierii Domnului nostru Isus Hristos, să aducă în sufletele salariaţilor MINVEST S.A. DEVA colaboratorilor şi apropiaţilor noştri linişte, senin, pace şi multe împliniri.

Hristos a Înviat!

Preşedinte al Consiliului de Administraţie
Director General
POMPILIU CRAI

SC AVIS 3000 SA Deva

Ziua Învierii Domnului nostru Iisus Hristos îmi oferă ocazia specială de a adresa şi pe această cale salariaţilor societăţii, familiilor acestora, colaboratorilor noştri, precum şi tuturor celor care ne sunt alături Sărbători fericite, sănătate şi numai bucurii. "Hristos a Înviat!"

Dir. Gen. MARIN STATE